

■ Ніхто, крім тебе

Кохання у візку, якому багато хто дивиться услід

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Ця історія увійшла до трьох неймовірних за минулий рік

Вони не злякалися числа 13, бо любов сильніша за будь-які забобони.

Читайте їх сьогодні на с. 5, 7, 11

■ Знай наших!

Кардіохірург Борис Тодуров привітав пацієнта Василя Міговку з другим днем народження і назвав проведену операцію передріздвяним дивом.

В УКРАЇНІ ВПЕРШЕ ЗА 15 РОКІВ ПЕРЕСАДИЛИ СЕРЦЕ

Сталося це напередодні Нового року в Ковельській районній лікарні на Волині. Також тут провели вже три операції з трансплантації нирки, у двох випадках то були трупні органи. Усі пацієнти почуваються добре

с. 10

Шановний Анатолію Олександровичу!

Щиро і сердечно вітаємо вас із Новим 2020 роком, Різдвом Христовим та днем вашого народження! Хай Новий рік увійде у вашу оселю з добром і радістю, злагодою і достатком, з надією і натхненням для нових здобутків. Нехай ці величні зимові свята, як і всі дні наступного року, будуть щедрими на любов і доброту, взаєморозуміння і повагу, а Різдвяна зоря запалить у вашому серці вогонь віри, надії і впевненості у здійсненні найзаповітніших бажань. Хай ваше життя осяє Боже благословення, а оптимізм утвердить вас на добрі справи. Зичимо міцного здоров'я, добробуту, сімейного затишку та щасливої долі вам і вашій родині! Щиро дякуємо вам за вагому фінансову допомогу, яку ви постійно надаєте для розвитку та підтримки нашого села та закладу освіти с.Звиняче зокрема. Нехай земля-матінка щедро віддячує вам за неоціненний труд! Многая літа!

З глибокою повагою звиняченський сільський голова Т. Панасюк, депутати Звиняченської сільської ради, вчительський, учнівський та батьківський колективи ЗОШ I-III ст. с.Звиняче.

Вітаємо!

Найкращі побажання ми хочемо висловити в день народження нашого улюбленого керівника і людини з великої літери

Анатолія Олександровича НИКОНЮКА.

Для нас ви незамінний лідер, приклад, гідний наслідування, і неперевершений професіонал. Ми щиро захоплюємося вашою працьовитістю та оптимізмом і хочемо побажати вам подальшого процвітання, довголіття, міцного здоров'я. А в особистому житті хай завжди буде взаєморозуміння, повага та любов!

*Щоб спокій і мир панували в родині,
Щоб щастя всміхалось при кожній годині!
Нехай обминають вас болі й тривоги,
Хай стелиться довга життєва дорога,
Хай легко працюється, гарно живеться,
Все вміється, множитья і удається!*

*Усім колективом ми вас вітаєм,
Щастя, здоров'я й удачі бажаєм,
Хай радість приносить вам
кожна година,*

*Від горя хоронить молитва свята,
Щасливою буде життєва стежина
Для вас і родини на довгі літа.*

З повагою колектив ТзОВ «Городище».

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ» за 3 січня:

«Чим більше малюю Бога, тим краще рояль звучить». Зупинилося серце видатної Етелли Чуприк...

Повернувся чоловік із Ковеля з... новим, здоровим і молодшим серцем

Гороскоп здоров'я на 2020 рік

Ісус Христос із Житомира мріє стати священником

Історія до сліз: мамині листи до дітей так і залишилися не прочитаними

«ЦІКАВА» ЗА 3 СІЧНЯ ВЖЕ У ПРОДАЖУ!

А на сайті volyn.com.ua — ще більше неймовірних історій!

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ 050 994 9907

Доброго дня вам, люди!

Христос народився!

Ігор ВИЖОВЕЦЬ

*Христос народився! Славимо Його —
Це Боже дитячко маленьке.
В душі та у серці палає вогонь:
Святкує Україна ж бо ненька!
Радіє Земля! І дзвенять небеса!
Співають зірки мерехтливо.
Так легко і щиро скотилась сльоза:
Христос народився! О диво!
І Мати Марія Його сповила,
Зігріла ягнятка у яслах.
Засяяла в небі над світом зоря,
Яка і понині не згасла.
— Ісусику любий! — промовимо всі.
— Україні щасливу дай долю!
Омий від гріха нас у Божій росі —
Від зради, неправди і болю!
Христос народився! Славимо Його!
І станьмо разом на коліна.
Хай сотні Небесні, де кожен — герой,
Радіють, що є Україна!
с. Гредьки
Ковельського району.*

«Янголи» нашого міста оберігатимуть Луцьк

В обласному центрі Волині на пішохідній вулиці Лесі Українки презентували арт-інсталяцію, полюбуватися якою можна буде до Водохреща

Кость ГАРБАРЧУК

На відкриття завітали заступник міського голови Ірина Чебелюк та радник голови Ігор Поліщук, який, зокрема, зазначив, що «Вулиця різдвяних янголів» — унікальний проект для Луцька. Його започаткували ра-

ніше, і тепер з кожним роком він набирає все більших масштабів.

— Це дуже добре, що у нас є такі проекти. Лучанам та туристам приємно пройти такою вулицею. Вона створює особливий настрій в період Новорічно-Різдвяних свят, — сказав радник міського голови.

Дітки, переодягнені в янголів, із дзвіночками та ліхтариками «засвітили» арт-інсталяцію та заспівали колядку «Тиха ніч» українською, польською, німецькою та англійською мовами.

«Рибка дядечка Завена»

Приємний подарунок від гастро-блогерки Ольги Карі та радіо «Культура» для нашої редакційної бібліотеки

Кость ГАРБАРЧУК

Кожного ранку дорогою на роботу слухаю радіо. Серед улюблених — канал «Культура». Якраз напередодні Нового року у пряму ефір журналістка, авторка блогу про смачні подорожі «Karifood», Ольга Карі розповідала про свою щойно видану книжку художніх репортажів «Рибка дядечка Завена». Це збірка різних історій — добрих і світлих, темних і болісних, смішних і сумних. Вона почула їх під час своїх нетуристичних мандрівок Вірменією.

На передачу можна було телефонувати й ставити запитання. Оскільки тема мене зацікавила, я дорогою вийшов із маршрутки, не доїхавши до «Променя», й поцікавився у пані Ольги про табу, які існують у вірменському суспільстві: про що не прийнято говорити вголос. Журналістка повідала про два моменти, котрі її найбільше вразили: під час похорону провести покійника на кладовище йдуть тільки чоловіки. Така ж гендерна нерівність та сувора сімейна субординація спостерігається під час їхнього традиційного й тривалого застілля, коли чоловіки окремо від жінок бенкетують за столами, а ті лише підносять їм страви.

Запитання про табу блогерка Ольга Карі назвала найкращим і напередодні Нового року я отримав подарунок — книгу репортажів видавництва «Темпора» — «Рибка дядечка Завена» з автографом авторки. Тепер ми всією редакцією будемо читати про дивовижну й таємничу Вірменію.

Кубок УЄФА — у ківерцівській маршрутці

Люди, які хочуть потрапити у переповнений громадський транспорт, іноді використовують кумедні аргументи, але найголовніше, що вони допомагають

Костянтин МОРОЗ

У передсвяткові дні у вечірній час збільшується кількість пасажирів у приміських маршрутках. Їдуть батьки з малими дітками, веселі люди після відзначення корпоративів у колективах, але значна частина — втомлені й сердиті — з роботи. Саме для них якраз і не вистачає місця в автобусах.

У переповнену 107-му маршрутку Луцьк — Ківерці приблизно о 21-й годині на зупинці біля Північного ринку намагається потрапити жвава худенька жіночка. Спершу голосно закликала чоловіків мати совість та втягнути пивні животи, щоб забрати її, додаючи, що вона важить лише 48 кілограмів й не займе багато місця. Врешті-решт якимось дивовижним чином їй вдалося втиснутися у запакований «Богдан» й дама обурено вибухнула:

— Тільки подивіться, скільки ще є вільного місця. Тут можна кубок УЄФА проводити!

— Давайте відразу й розпочнемо, — відгукнувся на її пропозицію високий юнак. — У мене є м'яч, якраз їду з тренування.

— Тільки водію не давайте пас, — приєднався до розмови сивий чоловік, — йому ще треба нас усіх у Ківерці цілими довести.

4 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.20, захід — 16.26, тривалість дня — 8.06).

Місяць в Овні, Тельці. 11 день Місяця.

Іменинники: Анастасія, Богдана, Федот, Борис.

5 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.20, захід — 16.27, тривалість дня — 8.07).

Місяць у Тельці. 12 день Місяця.

Іменинники: Павло, Наум, Давид, Нифонт, Василь, Сва, Сусанна.

6 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.20, захід — 16.29, тривалість дня — 8.09).

Місяць у Тельці. 13 день Місяця.

Іменинники: Клавдія, Євгенія, Ївга, Агафія, Микола, Пилип.

7 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.19, захід — 16.30, тривалість дня — 8.11).

Місяць у Тельці, Близнятах. 14 день Місяця.

Іменинники: Марія, Леонід, Мельхфор.

8 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.19, захід — 16.31, тривалість дня — 8.12).

Місяць у Близнятах. 15 день Місяця.

Іменинники: Юхим, Костянтин, Никодим.

9 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.18, захід — 16.32, тривалість дня — 8.14).

Місяць у Близнятах, Раку. 16 день Місяця.

Іменинники: Степан, Федір, Лука, Йосип, Давид, Яків, Тихін.

■ Анекдот

Кілька днів не вип'єш — і світ відразу змінюється: здоров'я не турбує, ранок стає добрим, сонце світить яскравіше, небо безхмарне й голубе, а енергії — хоч відбавляй! І життя стає таким прекрасним, що думаєш: а може, випити з сусідом по 50 грамів?..

Магнітні бурі у січні

За даними Лабораторії рентгенівської астрономії Сонця, не прогнозується сильних сплесків та вони триватимуть лише кілька днів. Магнітні коливання можливі **5, 9, 10** числа, а також у період з **14 до 17 січня**.

■ Погода

«Вже неминуче буде сніг З хвилини на хвилину»

Про очікування справжньої зими від поета Миколи Вінграновського

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометцентру Надії Голі, **4 січня — хмарно, вночі — без істотних опадів, удень — мокрий сніг та дощ, місцями на дорогах ожеледиця**. Вітер південно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі від нуля до 5 градусів морозу, вдень — від 0 до 5 градусів тепла. **5-го — хмарно, з проясненнями, невеликі опади, місцями — ожеледиця**. Вітер північно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — від 3 градусів морозу до 2 тепла, вдень — плюс 1 — 5 градусів. **6-го — мінлива хмарність, без істотних опадів**. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі мінус 3 — мінус 8, удень — від 4 градусів морозу до 1 градуса вище нуля. **7-го — мінлива хмарність, без істотних опадів**. Вітер південний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі мінус 3 — мінус 8, удень — від мінус 4 до 1 градуса вище нуля.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 4 січня було 1984 року — плюс 8, найхолодніше — 1947-го — мінус 23 градуси.

У Рівному 4 — 7 січня — хмарно, з проясненнями, без істотних опадів, місцями — мокрий сніг та дрібний дощ. Температура повітря — від 2 градусів морозу до 4 вище нуля.

Ведучий рубрики
Кость ГАРБАРЧУК.

Тел. 72-38-94

■ Із перших уст

«Нам треба бути єдиною країною щодня — це має стати нашою національною ідеєю»

Новорічне привітання Президента України Володимира Зеленського

«Дорогі українці! Зазвичай у новорічному привітанні нам розповідають про зростання ВВП, падіння інфляції, імплементацію, диверсифікацію та інші дуже незрозумілі терміни. Одним словом, переконують, що насправді ми почали жити краще, просто поки що ви цього не помітили. І тому дуже часто під час звернення глави держави ми вимикаємо звук. Чекаємо, поки він закінчить свою казку, щоб нарешті перейти до шампанського, канапок зі шпротами та олів'є.

Сьогодні буде інакше. Давайте сьогодні кожен чесно відповідь сам собі на важливе питання: хто я? Президент України, успішний адвокат, звичайна домогосподарка, студент-філософ із Могилянки, агроном з Черкащини. Хто я? Колишній фотограф, який захищає країну на Сході? Колишній фізик, який миє посуд в Італії? Чи колишній хімік, який будує висотку в Ново-Сибірську? Донецький лікар, який переїхав і відкрив власну практику? Чи вчитель з Луганська, який переїхав, два роки таксував і врешті повернувся назад? Хто я? Той, хто десять років живе за кордоном і любить Україну в інтернеті? Той, хто втратив усе в Криму та почав все з нуля в Харкові? Айтивець, який мріє втекти з країни? Чи полонений, який мав повернення додому?

Хто я? Житель Франківська, який захищає свою рідну мову? Уродженець Гурзуфа, який береже материнську мову? Житель Берегова, який розмовляє своєю рідною мовою? Или житель Краматорська, который говорит на своем родном языке? Той,

«У новому 2020 році я бажаю всім нам поважати одне одного».

хто вивчив українську? Бо це нормально — знати державну мову. Чи той, хто не хоче цього робити? Хто я? Той, хто сплачує податки? Хто підрізає на дорозі? Тримає вдома собаку? Рудий? Мусульманин? Має вади слуху? Ненавидить оливки? Ліберал? Відмінник? Не дивився «Гру престолів»? Сангвінік? Веган? Козеріг? Не поступається місцем у метро? Донор крові? Відмовився від пластику? Це кожен із нас. Це українці. Такі, як є. Не ідеальні і не святі. Тому що просто люди. Живі. Зі своїми недоліками і «тарганами». Але в нашому паспорті не вказано правильний чи неправильний українець. Немає рядка «патріот», «малорос», «ватник» чи «бандерівець». Там написано: «Громадянин України», який має права і обов'язки. Ми з вами дуже різні.

То хто ж ми? 73%, які обра-

ли Президента. 25%, які його не сприймають. Чи ті, хто не ходив на вибори? Ті, хто відзначає Різдво 25 грудня? Чи ті, хто сьомого січня? Хто знайомий 100 років? Чи ті, хто зустрівся 2014-го? Ті, хто зробив найбільший у світі літак і

мо у суботу? Ми ті, хто каже: «Я тебе кохаю» или «Я тебя люблю»? Все це і є ми.

І як же нам, таким різним, жити далі разом? Відгородитися? Відгородитися величезним парканом? Хто переконав нас, що наші відмінності ма-

«Давайте пам'ятати, що любити Україну — означає любити всіх українців, хоч би в якому куточку нашої країни вони народились.»

хто ставить заглушку замість ременя безпеки? Читаємо Жадана чи слухаємо MARUV? Дивимось «Іронію долі» чи «Сам удома»? Вболіваємо за «Динамо» чи «Шахтар»? Чи разом за Ломаченка та Усика. Ті, хто святкує 8 Березня? Чи навпаки вважає його пережитком «совка»? Ідемо в неділю до церкви чи нічого не роби-

ють значення. А раптом це не так? Уявіть собі, хіба нас мало що об'єднує? Ми однаково пишаємось великими українцями. Чи перестали б їх поважати, дізнавшись, за кого на виборах голосували Шевченко або Леся Українка? Якби Скворода чи Хмельницький мали різні погляди щодо НАТО? Нам було б важливо, до

якої церкви ходять Каденюк та Лобановський? Що думають Антонов чи Корольов щодо розмитнення автомобілів? І як Ступка або Биков ставляться до «нормандського формату»? Ми цінуємо їх за інше, бо цінуємо ми насправді інше.

Ми однаково раділи, коли наші вийшли на Євро. Однаково усміхаємось, їдучи рівною дорогою. Однаково радіємо народженню первістка. І неважливо — хлопчика чи дівчинки. Ми щасливі, якщо закохані — хоч у Слов'янську, хоч у Дрогобичі. І хрести на могилах наших солдатів що в Тернополі, що у Кривому Розі не змагаються в патріотизмі. А коли повернулись наші моряки та наші полонені, ми плакали від щастя всі: і україномовні, і русскоговорящие, і звичайна домогосподарка, і успішний адвокат, і Президент України.

У нашій історії чимало епізодів, що нас об'єднують. Та ми навчилися бути єдиною країною епізодично. У новому році нам треба бути єдиною країною щодня. Це має стати нашою національною ідеєю. Навчитися жити разом у повазі заради майбутнього своєї країни. Адже ми уявляємо його однаково — це успішна квітуча країна, де немає війни; країна, яка повернула своїх людей і свої території. Де неважливо, як названа вулиця, бо вона освітлена та заасфальтована. Де немає різниці, біля якого пам'ятника ти чекаєш дівчину, в яку ти закоханий. Якщо ми бачимо майбутнє однаково, це повинно нас об'єднати.

Дорогі українці! У новому 2020 році я бажаю всім нам поважати одне одного, бути здоровими, мати достаток і багато приводів усміхатися. Бажаю всім гарно відпочити, виспатися, не переїсти і, звичайно, легкого та приємного запаморочення на ранок. Миру всім нам! Давайте пам'ятати, що любити Україну — означає любити всіх українців, хоч би в якому куточку нашої країни вони народились». ■

■ Пряма мова на продовження теми

Олег СЕНЦОВ, режисер, письменник, колишній політв'язень Кремля, про новорічне привітання Президента України Володимира Зеленського:

— У наступному році я бажаю Україні та її громадянам не тільки повернення в'язнів, але і найголовнішого. Того, без чого не можлива поява нових полонених. Того, без чого не можлива поява нових загиблих. Того, без чого не можливі повернення наших територій та прихід справжнього миру. Я бажаю усім нам одного — перемоги! Тому що без неї у нас немає майбутнього. Тому що без неї ми не будемо мати своєї країни. Тому що мені не байдужі назви вулиць, якими ходжу у своєму місті. Я хочу ходити проспектом Бандери, а не Сталіна.

Ірма ВІТОВСЬКА-ВАНЦА, акторка театру і кіно, заслужена артистка України, продюсерка, громадська діячка:

— Для мене є різниця!!! І я знаю, хто я! І знаю історію своєї країни! І знаю, що вона різна, але моя! І точно знаю яка!!! І кордони, які і коли саме були... І мови, і діалекти, і говірки... і візерунки на вишивках, і міфи, і пісні... і трагедії, і здобутки...

Більше того, я знаю, які мови зникли і завдяки кому...

І я пам'ятатиму всіх, хто поклав і кладе голову

за цю землю, за право бути і жити тут! На своїй землі!!!

Правда! Бути на її боці важко, але тільки на її боці! Тоді здобудеш Перемогу!!! Навіть якщо втративши життя! Бог з Правдою! З Богом!

Андрій СМОЛІЙ, український громадський діяч, політичний експерт, юрист-міжнародник, кандидат юридичних наук:

— Жодних державних символів. Ні прапора. Ні герба. Нічого не вказує, що це Україна. Правильно, бо для Зеленського України як національно цілісної системи координат не існує. Так само, до речі, як і для ДНР/ЛНР. Так само, як і для Кремля. «Привітання» чітко показує вектор руху України. І це «русскій мір». «Какая різниця». Використовується типовий кремлівський набір штампів, які покликані розвалити країну: «мова не важлива», «декомунізація — не важлива», «Герої не важливі», «історія не важлива».

Тобто, країна буде рухатися шляхом Новоросії, Малоросії та Росії-2. Фактично чітко простежується, що обраний рух до Білорусі-2.

Анатолій СТІЛЯНИЙ, публіцист та письменник:

— «Я зі своїми людьми припиняю українізацію України» — такий справжній зміст того, що почуло населення

України в новорічну ніч від держпосадовця №1.

За суттю це є повноцінний, хоча й дещо замаскований державно-політичний маніфест.

У новітній історії України відкривається нова сторінка. Українству оголошено війну. Побачимо, чи готове воно до неї.

Яніна СОКОЛОВА, журналістка, телеведуча, акторка, громадська діячка:

— КВК ніколи не обіграє КДБ. Чи ви думаєте, що вдасться задобрити, а потім хоп — і перехитрити сусіда? Ну... Путін не Юз'юк. Немножко іної психіатип і мізки. Він розуміє тільки позицію сили. Заграванням ви тільки ганьбите себе і країну, 13 тисяч громадян якої цей пан ганебно вбив.

Щодо «какая різниця», як вулиця названа... і «хто ми?»... Якщо вам все ж однаково, то пропоную назвати вулицю Банкову, де ваш офіс — вулицею Бандери. Теж на Б. Какає різниця. Було б логічно зробити це сьогодні, у день народження Степана Андрійовича. (1 січня. — Ред.)

Андрій ІЛЛЕНКО, політик, екснардеп від партії «Свобода»:

— Мова має значення. Назва вулиці має значення. Прапор має значення. Країна має значення. Поки це буде мати значення, існуватиме Україна. ■

НОВИНИ КРАЮ

ВОДИЇВ ІЗ АВТОМОБІЛІВ ДІСТАВАЛИ РЯТУВАЛЬНИКИ

Напередодні Нового року кілька людей постраждали в дорожньо-транспортній пригоді на території Горохівського району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

На трасі Луцьк — Львів у селі Софіївка лоб у лоб зіткнулися рейсовий автобус сполученням Вараш — Львів і вантажний бус.

Очевидці цієї аварії кажуть, що водій «Mercedes-Benz Vario» із шістьма пасажирами чомусь раптом почав виїжджати на зустрічну смугу. Шофер «Opel Movano» намагався маневрувати, однак уникнути зіткнення не вдалося.

На місці події горохівські поліцейські встановили, що автобусом кермував житель Рівненщини, мікроавтобусом — 32-річний мешканець Іваничівського району. Відомо, що обом водіям дуже затисло ноги. Їх із транспортних засобів визволяли рятувальники.

Пасажири автобуса одержали легкі тілесні ушкодження. У Горохівську ЦРЛ, зокрема, карета «швидкої допомоги» доставила 27-річну жительку Луцька і її п'ятилітню донечку зі стресовою реакцією. 29-річному водієві мікроавтобуса з політравмами горохівські лікарі надавали допомогу в реанімаційному відділенні.

А у Зміїнці Луцького району сталася дорожньо-транспортна пригода зі смертельним наслідком. Автомобіль ГАЗ, як поінформував головний спеціаліст сектору комунікації поліції Волині Олег Плазовський, наїхав на жительку Луцька. Затим жінка потрапила ще під один транспортний засіб, який залишив місце пригоди. Від удару її відкинуло на зустрічну смугу, де потерпілу збив легковик «Volkswagen». ■

ЗАГИНУВ ВІД РУК СУСІДА

У Рівному у коридорі будинку на вулиці Соборній місцеві жителі виявили тіло чоловіка без ознак життя

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Слідчо-оперативна група на місці події встановила, що покійний — власник однієї із квартир, 59-річний рівнянин. За результатом огляду судмедекспертом, попередньою причиною смерті потерпілого стали ножові поранення в ділянці шиї.

За фактом умисного вбивства, повідомляє відділ комунікації поліції Рівненщини, правоохоронці розпочали досудове розслідування за частиною 1 статті 115 Кримінального кодексу України.

Із помешкання 41-річного сусіда загиблого вилучили кухонний ніж та одяг зі слідами крові. Знайшли зловмисника в селі Рогачів Рівненського району, де він переховувався. Йому обрали запобіжний захід тримання під вартою строком на 60 діб без визначення розміру застави. Підозрюваного арештували в залі суду. ■

ВОГОНЬ НЕДБАЛЬСТВА НЕ ПРОЩАЄ

За період 30 грудня минулого року — 1 січня 2020-го працівники пожежно-рятувальних підрозділів Волинської області ліквідували 13 займань майна, здійснили 9 виїздів для проведення аварійно-рятувальних робіт. Пожежі зафіксовані в житловому секторі у Володимир-Волинському, Камінь-Каширському, Ковельському, Любешівському, Луцькому районах, у Луцьку та Нововолинську

Ірина ПАСІЧНИК

Напередодні Нового року біда трапилася у селі Сирники Луцького району. Близько 14-ї години загорівся дерев'яний житловий будинок. До місця події спрямували працівників двох пожежно-рятувальних підрозділів — 2-ї та 25-ї ДПРЧ. Під час гасіння вогню співробітники ДСНС виявили тіло 46-річного чоловіка. О 14.27 займання локалізували, а о 14.58 — ліквідували. Обставини загибелі людини та причина виникнення пожежі встановлюються. За попередніми даними, загорання сталося через необережність.

1 січня о 05.50 надійшло повідомлення про пожежу в панельній дев'ятиповерхівці на вулиці Гордіук у Луцьку. Полум'ям був охоплений сміттєзбірник в одному з під'їздів. ■

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

Тема № 1

Перед такими ж іконами колись молилися запорозькі козаки.

«ДЯКУЄМО, ЩО ЖИВІ!» — ВОЛИНЯНИ ЗУСТРИЛИ СВОЇХ ЗАХИСНИКІВ ІЗ ФРОНТУ

Повернулися додому не всі. Шестеро бійців 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого загинули під час попередньої ротації

Леонід ОЛІЙНИК

Вулицями Володимира-Волинського крокували українські військові. Вони приїхали на місце постійної дислокації із передової. У центрі міста їх зустрічали мешканці райцентру, представники влади, священники, журналісти. Присутні вшанували хвилиною

«Завдяки вашій самовідданості ми на Волині живемо спокійно у своїх домівках. Кожної миті маємо пам'ятати про це.»

Уродженець Луганщини Юрій Погуляйко подякував за мужність волянянам, які захищали Україну на його малій батьківщині.

мовчання загиблих воїнів, поклали квіти до пам'ятних знаків Героям.

Під час урочистостей краці бійці отримали відзнаки та нагороди від командування та різних органів влади.

— Завдяки вашій самовідданості ми на Волині живемо спокійно у своїх домівках. Кожної миті маємо пам'ятати про це. Вітаю вдома! Вас чекає довгоочікуваний відпочинок та реабілітація після важкої та напруженої ротації, — зазначив у своєму звер-

ненні до військових голова Волинської облдержадміністрації Юрій Погуляйко.

А очільник Синодального управління військового духовенства Православної церкви України, митрополит Іоанн закликав солдатів та офіцерів, перебуваючи поруч із близькими, забути про війну:

— У бойових умовах вам потрібно проявляти бойові якості душі та характеру, а

в мирних — мирні. Адже ви повернулися до рідних, друзів. Вони вам передають любов, тепло і від вас очікують того ж.

Митрополит вручив командирам бригади образи Божої Матері, а кожному бійцю — маленьку іконку з молитвою запорозьких козаків. ■

Більше фото і відео — на сайті VOLYN.COM.UA

Нехай усі добрі справи до вас повернуться сторицею!

Спортсмени Волинського регіонального центру з фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю висловлюють безмежну вдячність народному депутатові Ігорю Гузю за сприяння у придбанні дороговартісного лижного інвентарю. Завдяки цьому спортсмени мали можливість бути учасниками трьох навчально-тренувальних зборів у Західному реабілітаційно-спортивному центрі, що у Львівській області.

Напередодні Різдвяних свят прийміть слова подяки за вашу доброту і підтримку. Нехай здійсняться всі ваші мрії так, як ви здійснили одну з наших. Нехай Всевишній дарує вам здоров'я, а всі добрі справи повертаються сторицею. Успіхів у роботі й усіх починаннях, досягнення тієї мети, яка завжди з вами, — мир і справедливість в Україні.

З повагою
вдячні спортсмени у складі резерву національної збірної команди України із зимових видів спорту (лижні перегони та біатлон) з ураженнями опорно-рухового апарату та вадами зору.

Усім недугам наперекір

Раві Давані загинув унаслідок аварії, і його родичі дали згоду на посмертне донорство.

Наталія Омельчук із вдячністю згадує індійських лікарів.

Фото з фейсбук-сторінки Наталії Омельчук.

Від індійського хлопця їй дісталось велике серце...

За традицією напередодні свят зателефонували Наталії Омельчук, героїні кількох публікацій про проблеми з пересадкою органів в Україні. Молодій лучанці пощастило: з клініки в Мумбаї вона повернулася з новим серцем у грудях. Нині наша землячка — заступниця голови правління ГО «Національний рух «За трансплантацію»

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

— Даруйте, зараз я у Харкові, спілкуємося з фахівцями обласного центру Служби крові про формування Національного реєстру донорів гемопоетичних стовбурових клітин, який необхідний для лікування онкологічних (і не тільки) захворювань кровотворної та імунної систем, — відгукнулася Наталія на телефонний дзвінок.

Вона — у постійному русі, в щоденних клопотах, адже вважає, що мусить жити за двох: за себе і за індійського юнака Раві Давані, від котрого їй дісталось добре, щире, небайдуже серце. Напередодні 2020 року Наталія похвалилася гарно виданим незвичайним календарем «Мої чужі органи», у створенні якого брала активну участь. Спільно з активістами руху за трансплантацію волинянка постійно відстоює інтереси людей, які потребують пересадки органів, їздить на конференції, допомагає в організації різноманітних акцій, що привертають увагу суспільства до болючої теми. Навесні вона разом із десятками волинян, які живуть із донорськими органами, садила сосонки на «Алеї життя» в Луцьку, ростуть її деревця як символ нового народження і у багатьох інших містах.

— В Україні тисячі хворих потребують трансплантації органів. Не всім щастить зібрати кошти, дочекається операції за кордоном. Тому так важливо вивести свої органи для порятунку інших. Я сама підпишу згоду на посмертне донорство,

Фото Наталії, яка нині є заступником голови правління ГО «Національний рух «За трансплантацію», вміщене у календарі «Мої чужі органи».

Досі ліками мене забезпечувала держава, але якщо замість препаратів, які призначив лікар, пропонують неякісні замінники, генерики — це вирок для нас. Ми не можемо приймати ліки, призначені чиновниками...».

Історія Наталії — це великі випробування і неймовірна сила духу. Здорову молоду жінку, яка хотіла стати матір'ю, вразив вірус грипу. Далі — важкі ускладнення, які вбили її дитину й знищили серце. Тривале лікування, складна операція не поліпшили стану хворої, і столичні фахівці дійшли висновку, що врятувати 27-річну волинянку може лише пересадка органа. На щастя, у той час у Києві перебували індійські фахівці, вони обстежили пацієнтку і погодилися взяти її на лікування.

— Клініка в Мумбаї виявилася дуже сучасною, з новітнім обладнанням, висококваліфікованими спеціалістами, — розповідала нам Наталія Омельчук, повернувшись в Україну. — Було зрозуміло, що часу на очікування донорського органа я не маю. У першу чергу на нього могли розраховувати громадяни Індії, а тоді вже іноземці. Та через день стало відомо, що жодному з інших претендентів не підходить серце 22-річного індуца, який загинув під час аварії. Орган доставили літаком через 1,5 години після того, як у хлопця констатували смерть мозку. Його родина дала добро на те, щоб органи (серце, печінку, нирки, підшлункову залозу та рогівку очей сина) використали для допомоги важкохворим людям.

Індійський професор, який оперував нашу землячку, на прощання сказав їй: «Ти повинна повернутися до повноцінного життя». І Наталія ні на мить не забуває цих слів, намагаючись допомагати іншим. ■

«Один раз моє життя коштувало 100 тисяч доларів, і завдяки пересадці серця воно було врятоване. А тепер на місяць на ліки потрібно 25 000 грн. Моя пенсія 1564 грн. Отже, я собі за свою пенсію зможу купити лише 5 днів життя.»

як це роблять у цивілізованому світі. Адже Богові потрібна наша душа, а не тіло, — казала Наталія Омельчук, як мова зайшла про готовність українців дарувати свої органи для порятунку інших.

Коли вирішувалося питання про закупівлю ліків і наболілу тему «дешевої імуносупресії», вона публічно звернулася до народних депутатів і керівництва МОЗ: «Один раз моє життя коштувало 100 тисяч доларів, і завдяки пересадці серця воно було врятоване. А тепер на місяць на ліки потрібно 25 000 грн. Моя пенсія 1564 грн. Отже, я собі за свою пенсію зможу купити лише 5 днів життя.»

Погляд

Василь УЛЦЬКИЙ, заступник головного редактора «Газети Волинь»

ДЯКУЄМО, ЩО ВИ З НАМИ!

Ну ось і 2020-й. Рік, коли у великих містах США повинна була остаточно зникнути друкована преса. Принаймні такий прогноз я почув рівно 15 літ тому у Франції, куди у складі групи журналістів їздив для «обміну досвідом», і з тих пір з інтересом чекав, чи це «пророцтво» збудеться. На щастя, не справдилось. На вулицях Нью-Йорка і далі торгують паперовою версією найстарішої американської газети «Нью-Йорк таймс» та сотнями інших часописів

Більше того, на подив багатьох, останнім часом наклад друкованого варіанта 169-річної «Нью-Йорк таймс» почав зростати, чим дав надію газетярям у всьому світі, що тенденція до зменшення тиражів видань зупиниться і повернеться мода на старий добрий папір. На друковане медійне слово, яке роками напрацьовувало свої традиції й дух, завойовувало репутацію і ставало частиною історії багатьох родин. Усього того, чого не може дати ні інтернет, ні телебачення. Бо, хочеться вірити, газета удома на столі — це щось більше, ніж просто «інформація на паперовому носієві».

...Після Франції у далекому 2005 році я знову потрапив за кордон аж тоді, коли Україна отримала безвіз. І одним з найбільших здивувань від європейських країн, зокрема Австрії та Італії, стало те, що там зберігається культура та традиція (я б навіть сказав — ритуал) читання друкованої преси. Звісно, що конкурувати з інтернетом і телебаченням газетярям стало важче усюди, в усьому світі вони затягують паски. Але от в італійській кафешці може не бути телевізора із безупинними музичними каналами, як це часто є у нас, зате зазвичай є купка газет «до кави» на спеціальному столику на видному місці. Людина з газетою під пахвою на вулицях європейських міст і сіл — не таке рідкісне явище, як в Україні.

Держава. Якщо у нас вона махнула рукою на пресу (пам'ятаєте відому заяву команди Зеленського, що їм не потрібні журналісти для спілкування з народом?), то західніше Бугу уряди підтримують і пошту, і редакції. Українські поштовики, які вибивають кошти навіть для доставки пенсії, із заздirstю говорять про своїх італійських колег, які отримали 130 мільйонів євро компенсації від держави для розповсюдження преси. А у Франції влада дотує усі (!) суспільно-політичні газети, включно із великою «Ле Монд». Для чого тамтешні уряди намагаються зробити пресу доступнішою та дешевшою? Бо усвідомлюють важливість максимальної кількості джерел інформації, важливість плюралізму, а не зомбування.

Роль медіа, хоч і «навиворіт», чудово розуміє й Росія, яка вводить свої танки лише після потужного пропагандистського обстрілу. В умовах інформаційної війни Москва не шкодує коштів, скуповуючи в Україні телеканали та газети, які себе непогано тут почувують. І зараз, на жаль, навпаки — під ударом швидше може опинитись якесь патріотичне видання, а не медведчуківське...

Ми, редакція, яка творить «Газету Волинь», «Цікаву газету на вихідні», місячники «Так ніхто не кохав» і «Читанку для всіх», сайт volyn.com.ua, можемо надіятись лиш на одне — на нашого читача. Власне, оцей великий вступ у кілька абзаців якраз і був для того, щоб із щирим словом вдячності звернутись до вас — тих, хто читає ці рядки. Хочеться сказати вам велике спасибі за те, що ми і далі разом з вами. За те, що маємо щастя продовжувати спільно вести літопис Волині. І онлайнний, і паперовий — той, який, як відомо, не вирубаєш і сокирою. За те, що в такі непрості воєнні часи викроюєте гривню і на газету. Дякуємо.

Тож перший наш редакційний тост у новому році — за вас, наших читачів! Будьмо! ■

■ Політика

«МИ НЕ ДОПУСТИМО ЖОДНОГО РОЗВОРОТУ ДЕРЖАВИ»

П'ятий Президент України, лідер партії «Європейська солідарність» Петро Порошенко назвав головні здобутки країни у 2019 році і виклики, які стоять перед нами у 2020-му

Дарія КЛИЧ

«ГОСПОДЬ ПОЧУВ МОЛИТВИ І ВСІ ПРАВОСЛАВНІ УКРАЇНСЬКІ ЦЕРКВИ ОБ'ЄДНАЛИСЯ В ОДНУ»

2019-й був роком великих звершень для країни — переконаний п'ятий Президент, лідер партії «Європейська солідарність» Петро Порошенко. Про це він розповів під час ексклюзивного інтерв'ю за підсумками року на телеканалі «Прямий».

«Перш за все це подія навіть не століття, а подія тисячоліття, яку Вселенський патріарх назвав величезною для всього світового православ'я — це надання Томосу про автокефалію для православної церкви України. Це точно означає, що Господь почув молитви і в Україні всі православні українські церкви об'єдналися в одну. І це величезне досягнення», — наголосив Петро Порошенко.

Також він відзначив як одне з державотворчих досягнень ухвалення закону про мову.

«Закон про українську мову, який захищає, не утискаючи мови національних меншин, нашу державну мову і створює дуже серйозні мотивації для того, щоб її вивчали і досліджували — це дуже-дуже добре», — впевнений п'ятий Президент.

«Третя позиція — це ухвалення Верховною Радою мого проекту закону про зміни до Конституції в частині Європейського Союзу та НАТО, який визначає обов'язковість цього елемента зовнішньої політики держави — як повномасштабне членство в Європейському Союзі, повномасштабне членство в НАТО. Це відповідь на позиції зовнішньополітичні, відповідь на позиції безпекові. Яким чином Україна має рухатись, який вектор розвитку держави. Ми покінчили із сумнозвісною політикою багатовекторності, «розброду і шатання». Я думаю, що це надзвичайно важливо», — вважає Порошенко.

Фото eurosolidarity.org.

«Разом із мільйонами однодумців ми не здамо України!»

«Третя позиція — це ухвалення Верховною Радою мого проекту закону про зміни до Конституції в частині Європейського Союзу та НАТО, який визначає обов'язковість цього елемента зовнішньої політики держави — як повномасштабне членство в Європейському Союзі, повномасштабне членство в НАТО. Це відповідь на позиції зовнішньополітичні, відповідь на позиції безпекові. Яким чином Україна має рухатись, який вектор розвитку держави. Ми покінчили із сумнозвісною політикою багатовекторності, «розброду і шатання». Я думаю, що це надзвичайно важливо», — вважає Порошенко.

другою у світі за військовим потенціалом, визнана офіційно країною-агресором і на неї міжнародними судами накладені санкції.

Це і Міжнародний трибунал в Гамбурзі після акту агресії проти українських Військово-морських сил в Керченській протоці, і перекриття

татар і завершуючи морським трибуналом щодо видобутку газу на українському шельфі. І ці перемоги достатньо важливі», — наголосив Петро Порошенко.

«ГОЛОВНЕ ЗАРАЗ — НЕ ДАТИ ЗРУЙНУВАТИ МІЖНАРОДНУ КОАЛІЦІЮ НА НАШУ ПІДТРИМКУ»

В інтерв'ю «Прямому» Петро Порошенко розповів і про найбільші загрози, які постають перед країною у 2020-му. «В якості першого виклику я б назвав ерозію міжнародної солідарності з Україною з боку світу. І я вважаю це очевидним головним прорахунком діючої влади, коли така сцEMENTована коаліція, яку я і моя команда будували п'ять років, на сьогоднішній день зазнає такої ерозії. І вже більшими зусиллями продовжуються санкції, і вже захист України відходить з порядку денного міжнародних орга-

«— Звільнити «беркутівців» і терористів — означає зруйнувати прямі докази причетності Росії до злочинів... Що ви робите? — застерігає Порошенко.»

Він також нагадав, що завдяки його президентським директивам Україна отримала низку важливих перемог у міжнародних судах проти країни-агресора.

«Ніколи в світі ми не мали прецедентів, коли країна, яка є постійним членом Ради Безпеки ООН, країна, яка є

Азовського моря. Це — і факт фінансування тероризму, який був визнаний Міжнародним судом ООН, прийнятий до розгляду і визначена юрисдикція суду ООН проти Російської Федерації за позовом України. І багато-багато інших судів, починаючи від переслідування кримських

нізацій і наших партнерів. А якщо з'являються — то у скандальному сумнозвісному ключі — так, наприклад, як зараз це відбувається в Сполучених Штатах Америки», — нагадав Порошенко.

«Викликом є і спроба спустити «на гальмах» нашу європейську і євроатлантичну інтеграцію. Хочу наголосити, що в розмовах усе гаразд. Але коли мова йде про те, щоб Президент України брав участь у саміті НАТО в Лондоні у грудні цього року — чомусь він там не з'являється, щоб не дратувати когось. Коли мова йде про те, щоб ми прийняли рішення про включення в порядок денний Плану дій щодо членства в НАТО, надання нам його — це раз наголошує: це не просто зобов'язання України, а це зобов'язання західних країн-членів НАТО надати нам цей статус після виконання домашньої роботи — то тут теж ми, незважаючи на те, що парламент підтримав постанову мого авторства, до практичної реалізації ще не дійшли», — зазначив п'ятий Президент.

«На жаль, ми бачимо зараз і спроби відновити політичні переслідування із сумнозвісних часів Януковича, і тиск на волонтерів, і тиск на воїнів АТО, і спроби підірвати авторитет армії, і багато-багато чого іншого... Звільнити «беркутівців» і терористів — означає зруйнувати прямі докази причетності Росії до злочинів... Що ви робите?» — застерігає Порошенко.

Він також зауважив, що головним запобіжником проти реалізації цих загроз є чітка позиція українського суспільства.

«Я хочу подякувати мільйонам українців. За те, що вони не дають жодного шансу розвернути країну. За те, що вони не залишаються байдужими і своїми рішучими діями роблять владі певний fine tuning — точне налаштування, яке вказує все ж таки на Європу. Ми не допустимо жодного реваншу, жодного розвороту, жодного реверсу», — переконаний Петро Порошенко.

Відео всієї розмови шукайте за цим посиланням: https://www.youtube.com/watch?v=l_k0f4FyJQw.

Двоє волинян долучилися до новорічного привітання Президента Володимира Зеленського. Відомий російськомовний співак Дмитро Монатік, родом із Луцька, представляючи нашу область у святковому «єднальному» ролик, побажав кожному миру. А срібний призер проекту «Голос. Діти-5» Ярослав Карпук зі Старої Вижівки разом із відомими артистами заспівав Гімн України.

70 разів виїжджали на виклики луцькі патрульні у новорічну ніч.

14 — стосувались порушення тиші, 4 — домашнього насильства, 7 — нанесення тілесних ушкоджень, 3 — бійок, 6 — конфліктів, 5 — крадіжок тощо. Складено 4 протоколи на п'яних водіїв та винесено 24 постанови про порушення правил дорожнього руху. 4 рази копі викликали «швидку» медичну допомогу. Ковельські поліцейські мали цієї ночі 12 дзвінків.

РЕКЛАМА

Загублений додаток до диплома про вищу освіту (серія ВС № 45261768), виданий 27.06.2013 р. Східноєвропейським національним університетом ім. Лесі Українки на ім'я Король Ірина Миколаївна, вважати недійсним.

Волинська обласна дирекція ПАТ НАСК «ОРАНТА» повідомляє про втрату бланків поліса обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів серія АО № 6587148, які вважати недійсними.

пп БУРМАКА Н.П.
4, 11 та 18 січня
ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ
лікування -анонімне www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

ВІДПОВІДЬ НА ЧАЙНВОРД «НОВОРІЧНИЙ» ЗА 26 ГРУДНЯ 2019 РОКУ

1-2. Літо. 2-3. Олів'є. 3-4. Євангелік. 4-5. Колядка. 5-6. Адрес. 6-7. Сервіс. 7-8. Слалом. 8-9. Меломан. 9-10. Натхнення. 10-11. Ялинка. 11-12. Аскетизм. 12-13. Монастир. 13-14. Раціоналізм. 14-15. Мир. 15-16. Різдво. 16-17. Оптимізм. 17-18. Месія. 18-19. Яків. 19-20. Вертеп. 20-21. Плед.

■ Особливий випадок

— Отямившись, я побачив мертвого коня і батька, який не подавав ознак життя, — так при зустрічі пригадував 14-літній Роман Лук'ячук випадок у грозу, що стався в селі Рудка Любешівського району торік улітку. Тоді у підводі влучила блискавка, внаслідок чого загинув кінь, а Іван Лук'ячук, батько хлопця, був травмований. Сам підліток не постраждав

Катерина ЗУБЧУК

— Це був суботній день, 20 липня, — розповідає Рома. — Ми з татом їздили по тюки соломи на поле. Як верталися, то хмара вже насунулася. Почався дощ, навіть град полетів. Сильно гриміло. Не доїхали метрів сто до нашої хати, як бахнуло. Перша блискавка вдарила в калюжу, і струм пішов по коневі. Друга влучила в тата, хвилину третьої мене скинуло на землю (я сидів позаду на тюках).

Чув підліток, яка то страшна сила — блискавка, якої біди може завдати. Але не думав, що саме в них вона влучить.

— Як падав із воза, то відчув, що не сильний струм пройшов по голові, — каже він. — Звісно, злякався. Отямившись, побачив, що кінь лежав мертвий у калюжі, батько звисав із тюків — теж, як здавалося, без ознак життя. Побіг додому — на поміч кликати.

Зі слів хлопчика можна було уявити, як усе сталося. Як він кинувся додому по допомогу, який стрес пережив. Дружина потерпілого Валентина ніби серцем відчула, що чоловіка й сина спіткала біда, і бігла вже назустріч Роману.

— Коли почалася громова, дощ, а потім і град пішов, — пригадує жінка, — я вискочила з хати на вулицю. Кажу меншим дочкам: «Ото вже наші хлопці від граду зароблять». Біжу до луку, що за нашим обійстям. Ро-

Іван Лук'ячук вижив після удару блискавки

Фото Олександра ПІЛЮКА

Тішаться родина Лук'ячуків, що глава сімейства з ними.

ман ще здалеку кричить: «Мамо, коня нема... І тата — теж...». Нема слів, щоб передати, який шок був у мене, коли побачила таку картину: кінь лежить у калюжі, чоловік нерухомо звисає з тюків. Але я не розгубилася, стягнула його з воза, стала тормосити, штучне дихання робити. Бачу, живий. І мати Івана, яка живе поруч із нами, підоспіла. Удвох із нею ми не давали серцю чоловіка зупинитися, поки чекали «швидку». А вона скоро приїхала. І вже медики рятували Івана. І їм, і лікарям відділення інтенсивної терапії Любешівської районної лікарні, а потім терапії, куди він був переведений, ми дуже вдячні.

Дякувала жінка батькам, рідні, усім, хто їх підтримав. І Богові насамперед, бо це «Його промислами всі в потрібну хвилину були разом і порятували чоловіка». А ще пані Валентина розповіла, що вони з Іваном у шлюбі 25 років — 30 липня 2019-го було срібне весілля. З цією людиною, одне слово, вже пройдено довгий шлях. І ще, мовляв, жити і жити — дітей піднімати на ноги. Бо, крім двох дорослих дочки і сина, є ще три школярки.

Сам Іван Лук'ячук, у якого і так була важка недуга, а тут ще й ураження блискавкою, казав:

— Пам'ятаю один спалах — і все... Потім на пару секунд прийшов

до тям... Слава Богу, живий зостався, але ні спати, ні сидіти не можна — все болить...

Напередодні Нового року ми за телефонували у Рудку. Розмовляли з дружиною Івана Лук'ячука Валентиною. На запитання, як зі здоров'ям чоловіка і сина, жінка сказала:

— У Романа, дякувати Богу, все добре. А ось чоловік постійно мусить лікуватися. Періодично в стаціонарі лежить. Просимо Господа, аби не гірше було.

«Роман ще здалеку кричить: «Мамо, коня нема... І тата — теж...». Нема слів, щоб передати, який шок був у мене, коли побачила таку картину: кінь лежить у калюжі, чоловік нерухомо звисає з тюків.»

Коника, як сказала жінка, на жаль, ще не купили. Хоч і є така думка. Але то вже, може, навесні, з допомогою старших дітей, котрі в Польщу їздять на заробітки, придбають робочу силу, без якої на селі трудно обходитись.

Для довідки

Як свідчить статистика, щороку від блискавки гине понад 4 тисячі людей у всьому світі. Реальні цифри можуть бути значно більшими, адже перевірені дані з країн, що розвиваються, зокрема Центральної Африки, практично не надходять. З кожних 10 осіб, у яких влучає блискавка, дев'ять виживає. Перелік побічних ефектів: зупинка серця, запаморочення, судом, біль у м'язах, глухота, головний біль, втрата пам'яті та уваги, зміни в характері, хронічний біль... ■

■ Секрет успіху

Де на Волині шукати продукти європейської якості за невисокими цінами

Новорічно-Різдвяні свята традиційно збирають за одним столом дружні родини. Щоб застілля було веселим, а страви смачними, важливо заздалегідь подбати про якісні продукти. Також треба розумно розподілити кошти, аби вистачило на все. Українці вміють смачно готувати, щиро зустрічають гостей і добре розуміються на питаннях економії. Ймовірно, саме через це багато лучан напередодні свят поспішають до супермаркетів «АТБ»

Марія КОЗАЧЕНКО

Дискаунтери найбільшого за багатьма показниками ритейлера України у будь-який час доби (магазини працюють у режимі 24/7) готові запропонувати клієнтам понад три з половиною тисячі найменувань гарантовано свіжих продуктів. Ці маркети є зразком дотримання найвищих європейських норм якості та комфорту. Ціни в «АТБ» доступні — українські. У середньому вони на 10–15% нижчі за середньоринкові.

Десятки тисяч клієнтів цих магазинів переконалися, що збирати святковий продуктівий кошик краще з «АТБ»!

Зараз на полицях супермаркетів «АТБ» у 265 містах 24 областей України, включаючи й Волинь, представлений широкий асортимент продукції. Понад 900 найменувань — це товари власного виробництва та власний імпорт. Така продукція відповідає найвищим міжнародним стандартам безпеки. Компанія висуває до неї особливі вимоги, оскільки це фактично її візитна картка. Ціни на ексклюзивний асортимент демократичні — такі товари коштують на 30% дешевше за будь-які інші бренди. Їхня частка у загальному товарообігу мережі перевищує 23% і продовжує збільшуватися.

Зростаючий в Україні попит на натуральні, якісні та безпечні продукти, а також динамічний розвиток торговельної мережі «АТБ» (щорічно відкривають близько сотні нових супермаркетів) дали поштовх розширенню ексклюзивного асортименту.

«Найбільша роздрібна мережа України планує й надалі розширювати асортимент, збільшуючи частку продукції власних торговельних марок таких брендів, як «De Luxe Foods & Goods Selected», «Спецзамовлення «АТБ», «Своя лінія», «Розумний вибір». Особливе місце в нашому асортименті займає імпорт, який маркують брен-

«Понад 900 найменувань — це товари власного виробництва.»

дом «De Luxe Foods & Goods Selected». Компанія «АТБ» створила його з метою ознайомити споживачів із кухнею різних народів світу. З-за кордону поставляють ті продукти, які неможливо виростити чи виготовити в Україні. Наприклад, екзотичні овочі та фрукти, каву, деякі види грибів, оливкову олію. Також це товари, характерні для певного регіону, — італійська паста, бельгійський шоколад, шрі-ланкійський чай, тайський рис, іспанські оливки та багато іншого», — розповіла Наталія Шаповалова, в. о. генерального директора ТОВ «АТБ-Маркет».

Імпортери «АТБ» завозять такі товари в країну самостійно. Відмовившись від послуг посередників, компанія гарантує споживачам захист від підробок і фальсифікату. Також це дає змогу формувати на ці товари доступні ціни, а значить, майже чотири мільйони постійних клієнтів, у тому числі й мешканці Луцька, зможуть економити.

Зараз корпорація «АТБ» володіє чотирма власними торговими марками, що належать до всіх ціннових категорій. Преміальний сегмент у дискаунтерах представлений ТМ «De Luxe Foods & Goods Selected», середній плюс — «Спецзамовлення «АТБ», середній — ТМ «Своя лінія». Найбільш економну продукцію за найдемократичнішими цінами пропонує ТМ «Розумний вибір».

У 2019 році найпотужніша роздрібна мережа країни розширила асортимент, збільшивши при цьому частку продукції власних торговельних марок. Значну увагу приділили інноваційним продуктам, які виготовляють без додавання пальмової олії, консервантів, барвників та інших шкідливих добавок.

Крім того, «АТБ» активно розвиває вже добре відому клієнтам торгову марку «Спецзамовлення «АТБ». Це натуральні молочні продукти вищого ґатунку, ковбасні вироби, виготовлені за Держстандартом, знайоме з дитинства натуральне згущене молоко. Не просто солоденьке, а дійсно смачне та корисне для здоров'я.

Кожен із нас, готуючись до свят, знайде в «АТБ» (мережа вже має 1044 супермаркети) якісні продукти на свій смак і за найбільш вигідною ціною. Мільйони постійних клієнтів цих дискаунтерів по всій країні, в тому числі й у Луцьку, переконалися, що збирати святковий продуктівий кошик краще з «АТБ»! ■

■ Знай наших!

КОВЕЛЬ СТАЄ СТОЛИЦЕЮ ТРАНСПЛАНТОЛОГІЇ?!

Уперше за 15 років в Україні пересадили серце. Сталося це в Ковельській районній лікарні на Волині. Також тут провели вже три операції з трансплантації нирки, у двох випадках то були трупні органи. Усі пацієнти почуваються добре

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

ШЕСТЕРО ДІТЕЙ ДЯКУЮТЬ ЛІКАРЯМ ЗА ПОРЯТУНОК МАТЕРІВ

З головним лікарем Ковельського МТМО Олегом Самчуком розмовляли у вівторок, 24 грудня. Він був лаконічним:

— Так, ми не обмежилися однією пересадкою нирки, зробили навіть більше, ніж обіцяли. Але докладнішу інформацію зможу дати вам лише у четвер.

Згодом з'ясувалося, що «засекреченість» була виправданою. Адже лікарі зобов'язані були впевнитися в успішних результатах своєї роботи. Нині цю подію вже можна назвати справжнім проривом у трансплантології.

В Україні впродовж 15 років не було проведено жодної пересадки серця. Хворих скеровували на операції до Індії, але не всім там щастило діждатися порятунку. У нашій країні, яку називають піонером трансплантології, є спеціалісти, є досвід у цій галузі медицини. Але спочатку заважали законодавчі неув'язки, згодом — організаційні проблеми створення чіткої загальнодержавної системи, відсутність загальних реєстрів реципієнтів і донорів. Однак ковельські медики довели: навіть у нинішніх умовах є змога проводити трансплантацію органів.

Першу пересадку нирки в Ковельському МТМО провели в листопаді, донором для Надії Федорової із села Поромів Іванічівського району став її чоловік Віталій.

16 грудня — друга операція, пацієнтці — 35-річній жительці Володимира-Волинського — пересадили нирку від людини, в якій було діагностовано смерть мозку. Лікарям вдалося переконати родичів у тому, що рішення про

Команда трансплантологів на чолі зі знаменитим Борисом Тодуровим (другий зліва) після завершення операції.

посмертне донорство стане порятунком для молодої жінки. І справді, все пройшло чудово, пацієнтка з чужою ниркою вже зустрічатиме свята в колі родини.

А через тиждень у Ковельському МТМО взяли «чемпіонську планку», тут було проведено пере-

цього чоловіка ідеально підходить 45-літній хворий, яка вже 6 років жила завдяки процедурам гемодіалізу в нашій лікарні. Це Наталія Єфімчук, жителька села Луківка, що на Ковельщині, мама двох донечок. До речі, всі три наші пацієнтки з пересадженими нир-

правильні слова в пропаганді донорства.

— Що я міг сказати родичам? Що ці органи вже не допоможуть потерпілому, а іншому хворому життя врятують. І це найцінніше, що може людина зробити на цьому світі. У результаті такого спілкування ми й одержали згоду на вилучення нирок і серця, це дуже благородний крок рідних, — каже головний лікар Ковельського МТМО Олег Самчук.

Терміново зв'язалися з директором Інституту серця МОЗ України Борисом Тодуровим. 56-річного пацієнта везли до Ковеля, оскільки донорське серце неможливо було вчасно доправити до столиці навіть гвинтокрилом. Негайно виїхала бригада з 8 лікарів і медсестер Інституту серця, щоб провести пересадку.

— Ідемо, у нас уже пішов відлік на хвилини, телефонують, що стан донора різко погіршився, його покладали на операційний стіл. А нам їхати ще 2 години, — розповідали

«Уже на ранок пацієнт, відійшовши від наркозу, привітно махав рукою на камеру, передаючи вдячність лікарям і родичам.»

садку серця і другу трансплантацію трупної нирки.

— Коли до нашої лікарні потрапив пацієнт, який внаслідок падіння з висоти отримав важку черепно-мозкову травму, спеціалісти випробували всі можливі способи його врятувати, однак зробити це було неможливо. У потерпілого констатували смерть головного мозку. Його родичі дали згоду на забір органів. Оперативно провели тестування, дослідження і з'ясували, що нирка

ками мають по двоє дітей, — розповіла завідувачка інформаційно-аналітичного відділу Ковельського МТМО Олена Деркач.

ДОНОРСЬКЕ СЕРЦЕ НЕ МОГЛО ЧЕКАТИ...

Другу нирку оперативно передали з Ковеля у столичний інститут Шалімова, де її трансплантували ще одній хворій людині, яка вдячна нашим лікарям за небайдуже й відповідальне ставлення до своєї роботи, за вміння знайти

Вітаємо!

1 січня 70-річний ювілей відзначила дорога мама, любляча бабуся, жителька села Конюхи Локачинського району

Марія Михайлівна ЮНАК.

Рідна матусю, дякуємо, що подарувала нам життя. Ми дуже тебе любимо. Нехай кожен день буде сповнений ласкою і турботою.

Твій ювілей — щаслива дата.

І сумніватись тут не слід.

Нехай сьогодні наші привітання

У серці залишать добрий слід.

Прийми найкращі побажання

Здоров'я, щастя та багато літ.

Всю доброту, яка існує в світі,

Всю радість, що живе

серед людей,

Найкращі всі на світі квіти

Даруємо у цей святковий день.

Нехай Господь завжди у поміч буде, а Мати Божа береже від зла.

З любов'ю та повагою
дочка Ольга, сини Сергій, Анатолій,
зять Богдан, невістка Ольга, внуки Олександр,
Богдан, Владислав, Олесь, Наталя.

Відзначатиме 7 січня день народження талановита людина, мудрий шанований керівник ТзОВ «Городище», що в Луцькому районі,

Анатолій Олександрович НИКОНЮК.

Нехай кожен день дарує радість,

Хай сонце світить вам завжди,

Роки ніколи вас не старять

І не приносять в дім біди.

Людської шани зичимо й тепла,

Достатку в дружбі і в родині,

Щоб уся біда у безвість відійшла,

А радість залишилася віднині.

Нехай сьогодні наші привітання

У серці вашому залишать добрий слід.

Прийміть найкращі побажання

Здоров'я, щастя

та багатьох-багатьох літ!

З повагою
протоіерей о. Олександр,
церковний хор, парафіяний
храму УПЦ села Шкльинь
Горохівського району.

лікарі про напругу того моменту.

Поки столичні хірурги дісталися Ковеля, в районній лікарні вже почали операцію, аби не змарнувати шанс на трансплантацію. Для пересадки серця було всього 3,5 години. Встигли! Вперше за 15 років столичні й ковельські кардіохірурги спільно відродили пересадку серця в Україні!

Уже на ранок пацієнт, відійшовши від наркозу, привітно махав рукою на камеру, передаючи вдячність лікарям і родичам. Іван Міговка із Закарпаття багато років страждав від кардіологічної патології, яку в народі називають «бічаче серце». Він — багатодітний батько. Коштів на пересадку органа за кордоном родина не мала, хворий давно стояв у черзі на операцію в Інституті серця і вже й не сподівався на порятунок. Тому телефонний дзвінок з Києва і пропозиція провести безкоштовну пересадку стала для нього передзвіняним дивом.

— У цього чоловіка з вираженою дилатаційною кардіоміопатією серце працювало лише на 15%. Думаю, якби ми не виконали цю трансплантацію, більше 2–3 місяців він би не прожив. Це друге народження на світ, — коротко прокоментував ситуацію Борис Тодуров.

Реабілітацію хворий проходить у столиці. У четвер, 26 грудня, його відвезли реанімобілем в Інститут серця.

До речі, у листі очікування на пересадку органів близько 5 тисяч українців. Більше тисячі з них потребують донорського серця, півтори — трансплантації печінки, понад 2 тисячі — заміни нирки. Тому неможливо переоцінити важливість доброго почину ковельських лікарів.

«Це була злагоджена робота професіоналів незалежно від складу, який вони представляли. Без конкуренції. Лише з бажанням врятувати життя і довести всім скептикам, що на шляху до великої мети не існує перешкод, яких не можна здолати. Олеже Самчук, Юліане Голик, Романе Домашич, вам це вдалося! Вітаю всю команду! Борисе Тодуров, Гавриле Ковтун, Антоне Шпачук, ви, як завжди, показали найвищий рівень!» — написала на своїй сторінці у фейсбуці тележурналістка Ірина Заславець, яка спостерігала за ходом трансплантації серця у Ковелі. ■

ПІДПРИЄМСТВО РЕАЛІЗОВУЄ ТЕХНІКУ, яка була у використанні та знаходиться в ідеальному робочому стані:

трактори ЮМЗ-6, МТЗ-82, МТЗ-80, ХТЗ-17021, Т-150К, Марал-125 з кукурудзяною жаткою і підбирачем (2 шт.), проведений капітальний ремонт 2012 року на Хмельницькому комбайновому заводі; комбайни «Дон Лан» 1500Б (2 шт.), 2006 р. в., 2595 мотогодин, з ріпаковими столами, підбирачами, візками із жаткою; зернові комбайни «Славутич» КЗС-9-1 (2 шт.), 2015 р. в., 650 мотогодин, із підбирачами, візками із жаткою; сівалка зернова С. 3. — 5,4-2004 (1 шт.); дископлуги (2 шт.); УАЗ Патріот 3163, 2006 р. в., ВАЗ 21213 Нива, 2003 р. в.

Тел. 067 3328261.

■ Ніхто, крім тебе

Кохання у візку

Подружня пара Романчуків, яка живе у Луцьку, вражає своєю зворушливою любов'ю, про яку можна знімати фільм

Катерина ЗУБЧУК

Того травневого дня, коли ми зустрілися з Вікторією і Сергієм, дощ лив безперестанку. І хоч мені хотілося сфотографувати героїв сторінки «Любить! Не любить» на прогулянці, не наважилася запропонувати в таку погоду одягнутися й вийти надвір. Але, мабуть, з волі Бога це сталося: я чекала маршрутку, щоб доїхати до центру, і в якусь мить побачила цю подружню пару у відповідній до погоди екіпіровці на вулиці. Тож кадр, який так хотілося зробити, був. Дуже зворушлива картинка: чоловік тримає свою кохану за руку, і вони йдуть тротуаром. Чи йдуть... Можна не сумніватися, що перехожі ще довго дивляться услід цим молодим людям, коли вони на вулиці, бо бачать справжнє кохання.

Вікторія і Сергій побралися два з половиною роки тому. А ось шлях, пройдений ними до їхньої зустрічі, непростий. Якщо не сказати — неймовірний.

— Я народилася з вадою хребта, — розповідає жінка. — Операцію зробили, коли мала сім років. Але, як виявилось, запізно. У перший клас мене мама водила (я ще трохи могла стояти, йти), а потім уже вчителі приходили до мене додому. Й було 17, коли прийняла хрещення. Відвідувала церкву «Фіміам». І через сім'ю Більчуків, яка організувала у Боратині Луцького району реабілітаційний центр для неповносправ-

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Перехожі ще довго дивляться їм услід, бо побачили справжнє кохання.

них людей «Агапе», потрапила у Норвегію. Спортом і вокалом займалася дев'ять місяців.

Про церкву «Фіміам» не випадково зайшла мова: саме завдяки їй через спільних друзів Вікторія познайомилася із Сергієм, життя якого до того, як у його долі з'явилася майбутня дружина, було драматичним. Виріс у повноцінній, благополучній сім'ї. Але так сталося, що з дитинства по-

любляв вулицю з її пригодами. І з часом ця «вулиця» затягнула так, що почав «непотрібними речами займатися». Ще школярем за компанію спробував дурману. А коли вчився у профтехучилищі, то став залежним від наркотиків. І не коноплю курив для доброї настрою перед дискотекою, а сильніші препарати. Ходив, як сам каже, краєм прірви: міг не раз і в тюрму потрапити. Та «Бог

уберіг» — він прийшов до храму, пізнав любов віруючих і почав нове життя.

Молодим людям пам'ятне літо 2016-го, коли Сергій у християнському таборі на Любомльщині вже насмілювався проявити симпатію до своєї майбутньої дружини.

— Я старався побути з Вікторією, поговорити. Вона, може, ще й не здогадувалася про те, що в моїй душі зародилися почуття до неї.

— Та ні, я відчувала якесь уже особливе ставлення до себе, — підправляє чоловіка жінка. — Але сама собі говорила: а може, це я себе «накручую», як це буває у дівчат. Одне слово, відганяла думку про те, що подобаюся Сергієві, щоб потім не розчаруватися. Щоб боляче не було.

рія. — Тож спершу, у травні, подалися в гори, а вже влітку — на Чорне море.

— Ми були в Микуличині — неподалік від Буковеля, — додає Сергій. — Насолоджувалися дивовижними краєвидами й тим, що нарешті удвох. Їхали автомобілем, я був за кермом. Могли зупинитися, роздивлятися найцікавіше, фотографуватися. А ще на квадроциклі каталися, на підйомнику. Було трохи екстриму.

Сьогодні Вікторія працює реабілітологом-ерготерапевтом у вже згаданому центрі «Агапе». Сергій там же має роботу доглядача — допомагає неповносправним людям. Обоє навчаються: вона — в Академії рекреаційних технологій і права, він — у біблійному коледжі. Подружжя орендує

13 травня 2017-го побралися. І числа 13 не злякалися, бо ж то, як каже жінка, у першому посланні до коритян якраз у тринадцятому розділі — гімн любові, де є такі слова: «Любов — довготерпелива, любов лагідна, вона не заздрить, любов не чваниться...». Тож хіба не це має переважати будь-які забобони?

Дев'ять місяців вони виношували свої почуття. 13 травня 2017-го побралися. І числа 13 не злякалися, бо ж то, як каже жінка, у першому посланні до коритян якраз у тринадцятому розділі — гімн любові, де є такі слова: «Любов — довготерпелива, любов лагідна, вона не заздрить, любов не чваниться...» Тож хіба не це має переважати будь-які забобони?

Цікавлістю, якою була весільна подорож Романчуків, і виявилось, що в них було їх аж дві.

— Сергій хотів у Карпати, а я — на море, — каже Вікто-

квартиру: вирішили жити окремо, бо в них, вважають, своя сім'я — свої правила і звички. Як говорять, з батьками хороші стосунки, але краще в гості одне до одного ходити.

...Мені дуже хотілося почути про плани молодих людей на «візит» у родину лелеки. Але не наважувалася поставити це дуже делікатне питання. Тож була їм вдячна, коли вони, ніби інтуїтивно відчувши мої думки, самі про це заговорили: «Ми мріємо, звичайно, про дітей — щоб сім'я наша стала більшою». Залишалось побажати, аби до них прилетів бузько і подарував батьківство. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається квартира в Луцьку. Ціна за домовленістю. Тел. 066 66 06 303.
- Продається газифікований будинок з усіма господарськими спорудами. Є 0,25 га землі (с. Бобли Турійського району). Тел.: 050 72 60 037, 097 10 50 569.
- У с. Маковичі Турійського району продається недобудована хата. Є 1 га землі. Тел. 096 17 56 571 (з 11.00 до 17.00).

АВТОРИНОК

- Продається шасі до автомобіля ЗІЛ-130. Тел. 050 73 95 444, 067 45 02 527.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продається трактор ЮМЗ, 1990 р. в., велика кабіна. Тел. 097 50 26 983.
- Продається трактор ЮМЗ, 1996 р. в., велика кабіна. Тел. 098 94 52 809.

- Продам: сівалки (15, 17, 21, 25, 30 літок), а також з баком на міндобриво анкерні («Фіона», «Хассія») та сошникові, копачки («Кромаг», «Кухман», «Шмутцер»), картоплезбиральний комбайн «Хассія». Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.

- Продам: гноєрозкидачі, дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картопле-саджалки, картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, ґрунтофрези, зерношнеки, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

- Продам мінітрактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісеки», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.

РІЗНЕ

- Продам: жом, торфобрикети, дрова, пісок, щєбін різних фракцій (на-сипом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам: дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), пісок, щєбін, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам: торфобрикети, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щєбін, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги мінівантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.
- Продам міндобрива (селітру, ціна 7 000 грн/т, нітроамофоску, карбамід, діамофоску, сульфат амонію та інші). Доставка по області безкоштовна. Тел.: 099 62 78 855, 067 11 95 313.
- Продам: торфобрикети, вугілля (сортове і для кузні). Можлива доставка. Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: 050 43 84 608, 098 48 13 899.
- Продам: дрова (рубані, чурки, метроби), пісок, щєбін, цеглу, відсів, глину, чорнозем, торф, торфобрикети, цемент, будовий камінь. Вивезу будівельне сміття. Послуги автомобілем «Бобкат». Тел.: 098 91 25 884, 050 60 97 986.
- Продається корова чорно-рябої

масті (Ківерцівський район). Тел. 095 72 66 351.

- Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.
- Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.
- Дорого куплю корів, биків, коней, лшат. Тел. 068 91 57 460.
- Куплю картоплю (велику та насінневу), квасолю, буряк, моркву, часник. Тел.: 096 72 66 046, 095 87 55 379.

ПОСЛУГИ

- Виготовляю кольорові металеві штахети (шир. — 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний двосторонній дуб), а також штахети жалюзного типу (горизонтальні), металеві кольорові водостічні системи (труби, ринви, коліна). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублений сертифікат (серія ВЛ № 0144505) на право власності на земельну частку (пай), виданий 21.05.1998 р. та зареєстрований за № 636 колишнім КСП «8 Березня» Чаруківської сільської ради на ім'я Тарабанюк Клавдія Антонівна, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення учасника аварії на ЧАЕС, видане на ім'я Біднюк Олександр Фадійович, вважати недійсним.
- Загублений студентський квиток, виданий Коледжем технологій, бізнесу та права Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки на ім'я Алексейчук Віта Олегівна, вважати недійсним.

Погляд

Лариса ЗАНЮК,
редактор відділу освіти і культури
«Газети Волинь»

«Ми, щуринці, — не здаємося»

Колись дуже давно землями села Щурин Рожищенського району володів пан на ймення Щур. За Польщі тут була Щуринська гміна, до якої входили села і сусідніх районів. Тепер нікого з таким прізвищем у селі немає, гризунів теж не розводять, тож нічого в Щурині про символ цього року за китайським гороскопом ніби й не нагадує

Побувала тут уперше листопадової пори. І такий уже журналістський фатум: якщо проблемами якогось села перейнявся і написав репортаж, то воно стає тобі рідним. Наче знаєш його давним-давно. Та і як забути працюючих старожилів Троцюків, душевну завідувачку дитсадка Валентину Коровіцьку, дружний персонал амбулаторії сімейної медицини під керівництвом Володимира Мосійчука, мудру директорку школи Тетяну Войтюк, завітчану вишивальницю пані Ніну, старовинну, ще 1661 року, Свято-Михайлівську церкву? 650 жителів населяють Щурин, і якщо в XIX столітті їх було 450, це прогрес, але сільський голова Василь Карпюк пригадує, що до 1990-х років щуринців налічувалося до тисячі. Потім молодь повийїжджала в міста, залишилися ті, хто не боявся працювати на землі й вести одноосібне господарство, так змогли дітей вивчити, в люди вивести, а освічені щуринці вже сюди на постійне мешкання й не поверталися. Єдиний заробіток тут — фізична праця, але не всі до цього мають хист. Та важливо пам'ятати, де взяли старт, бо людину формує край, звідки її пращури.

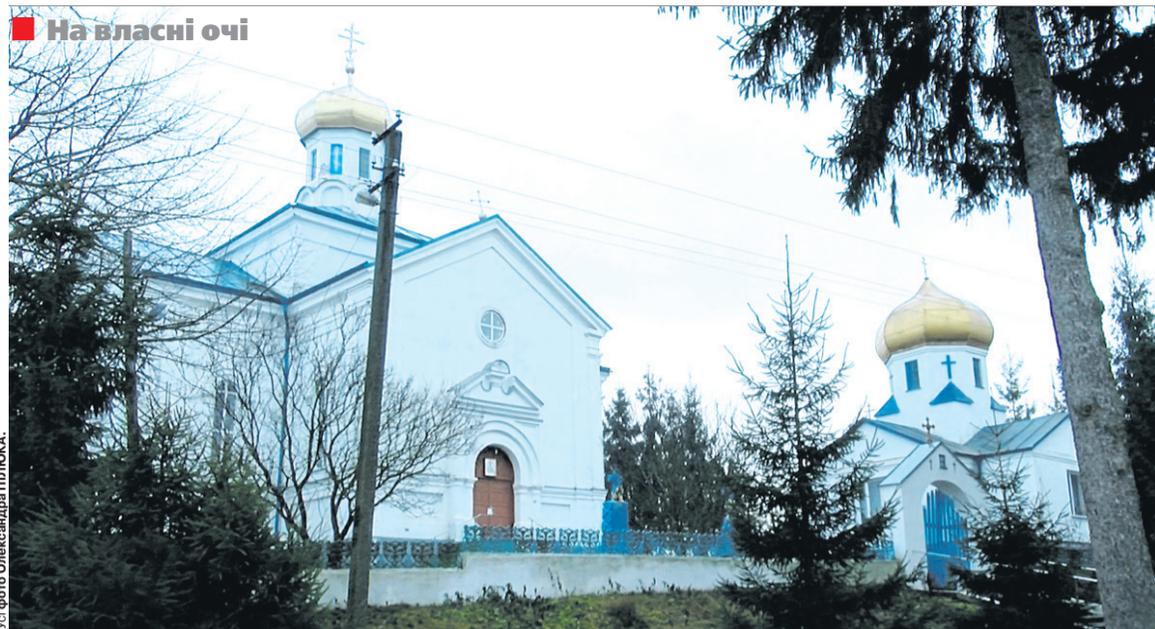
— Нам би не втратити того, що маємо, — каже голова сільради Василь Карпюк, — утримати школу, створити робочі місця, залучити інвесторів. Щуринці роботи не бояться. Щоранку чимало людей їде за 40 км до Луцька на заводи, будівництво, бо в селі нема де заробити.

А у грудні на святого Андрія у Щуринську сільраду зі Сходу, з війни, привезли двох загиблих воїнів. Вони могли б садити дерева й сіяти жито, народжувати дітей... Іду цим мужнім щуринцям у Луцьку поклонитися. Ілюміновані різдвяні янголи біля стели героїв того вечора сурмлять сумно, і трійця недоприкрашених ялинок тужливо обіймається вітами, а люди запитують в неба: «Допоки це триватиме?» Приїхав кортеж «200» з тілами 29-річного Андрія Войтовича з Квітневого й 22-літнього Сергія Сироти зі Щурина — і заплакав сам апостол Андрій Первозваний... Від початку війни вже четверо воїнів загинуло з цієї сільської ради. Двоє зі Щурина — Віктор Юхимчук і Сергій Сирота. Того дня наш Президент у нормандському форматі зустрівся з Путіним, так і не спитавши: «Допоки?», і не сказав йому «просто перестать стрелять». А хлопці повернулися в рідний край у трунах. Підірвалися на міні, але не здалися.

За столом мирно перемовляються глави держав, а прості хлопці гинуть. «Сергій Сирота був старшим із трьох синів у родині, пішов на війну 18-літнім і воював три роки. Цієї весни приходив у відпустку — з серйозними поглядами і позицією. Я спитав, скільки ще збирається служити, і він відповів: «Скільки буде потрібно», — пригадує сільський голова, — Не «скільки платитимуть», а «скільки буде потрібно». І я не вірю, що хтось їде на війну заробляти гроші. Так говорять наші воєводи», — запевняє Василь Віталійович. Чоловік міркує: «Йти на умови ворога неумудро, а повернути самим український Схід не вдасться, треба, щоб світове товариство говорило з Путіним мовою санкцій. Цур йому й пек, як казали пращури, а нам — мудрість щура б перейняти. Щур — дуже мудра тварина, нам би трохи мудрості, коли обираємо керівників, бо лише ми відповідальні за свій вибір. Як у громаді, сім'ї, так і в державі має бути спільна мета у справі».

У щуринського сільського голови є мета і плани на щодень, на тиждень і місяць. Бо життя триває, доки люди планують і шукають вихід. А він є у будь-якій ситуації. Щур знайде вихід з корабля, що тоне, він бореться до останнього. Не здається і не ховається, якщо нема виходу, йде в наступ. «Так і напишіть: ми, щуринці, так само — не здаємося», — наголошує Василь Карпюк. ■

На власні очі

Усі фото Олександра ПІЛОКА.

Раніше цю церкву закривали совєти, а тепер — українська поліція.

ЦЕРКОВНІ МИШІ В МИШЕВІ — НАЙБІДНІШІ В ОКРУЗІ

А чого найбідніші, бо в тутешній Свято-Миколаївський храм, що на Іваничівщині, уже з місяць жодна людина не заходила

Олег КРИШТОФ

СЕЛО ПОДІЛИЛОСЯ НА ДВІ ГРУПИ — «ВОНИ» І «ВОНИ»

Коли висвітлював релігійне протистояння в цьому невеличкому селі Іваничівського району, у мене як у людини, не надто обізнаної в теології, виникло два запитання: якому патріархату належав єрусалимський храм, у якому молився Христос, і чи можна тодішніх священнослужителів, які фактично розіп'яли Сина Божого, вважати розкольникими?

Щоправда, в Мишеві про такі речі мені не розповідали, а за давніми духовними традиціями українського народу звинувачували одне одного в різних «смертних» гріхах.

Завітали ми сюди в неділю вранці. Церква довго шукати не довелося, вона відразу зустрічає подорожніх при в'їзді в село. Це найдавніша тутешня будівля, споруджена ще в 1885 році. На подвір'ї — порожньо, на дверях скотчем надійно приліплено папірець із прізвищами і підписами. Повз проїжджали «жигулі», водій, побачивши камеру, зупинився. Питаємо:

- А чому церква замкнута?
- Ідьте до батюшки, який

Благочинний Володимир-Волинського району ПЦУ отець Василь не вірить у патріотичність духовенства з іншої конфесії.

хатині облаштували собі храм віряни конфесії, «що перебуває в єдності з Російською православною церквою» (сподіваюсь, я це правильно написав і ніхто не помилується за моє «вразумленіє» різними напастями). Мишівці, які зібралися тут на молитву, хочоче погодилися з нами поспілкуватися. Скільки їх було — не скажу, бо й так ходжу по тонкій кризі, а питання кількості — стратегічне. Зійдемося на тому, що було багато. До нас вийшли зі свіжопофарбованої дерев'яної

Віряни ПЦУ цього дня зібралися на богослужіння під Свято-Миколаївською церквоюдесь опівдні. Священник приїхав із сусіднього села. Ви, напевно, вже здогадалися, що їх також було багато. У них теж виявилось чимало претензій до своїх одновірців. Спробуймо почути обидві сторони.

«ВРЕШТІ ПОЛІЦІЯ НЕ ВИТРИМАЛА І «ОПЕЧАТАЛА» ХРАМ — НІ ВАМ, НІ НАМ»

— Як так сталося, що в неділю вранці сільська церква замкнута?

Віра ДУБИНЮК, вірянка УПЦ (МП):

— Це тягнеться з лютого. Нам у церкві священник розповів, що до нього приїжджала Кревська (на той час голова Іваничівської РДА, — Ред.), яка пропонувала, щоб він перейшов у «тоє» ПЦУ. Він відмовився, бо священник на своєму місці. Тоді почалися погрози. Зібрали збори, щоб ділити церкву... При вході — крик-гам. Ми не відступали: хочемо той храм, він наш споконвіку, і свого священника, який править у нас уже 30 років. А вони ж постійно скандали роблять... Виготували якісь нелегальні документи.

«Ми бачимо, що вони проповідують: що сьогодні на Сході війни нема, що вона — братовбивча, що там немає російських військ, що це ми натворили тих чудес і того горя. Тому ми ніяк не можемо допустити, щоб тут, на Заході України, розпочалася друга агресія.»

«править» он там, у хаті, він вам розкаже.

Готуючись до відрядження, ми дізналися, де нині відбуваються богослужіння однієї й другої конфесії. Звісно, що йдеться про ПЦУ і УПЦ. Остання належить Московському патріархату, але її прихильники чомусь обурюються, коли в цій аббревіатурі є приставка МП. Так-от, у невеликій

хатині привітні жіночки, згодом — священник і матушка.

Розповідали нам люди про переслідування і свавілля з боку своїх сусідів, а ще висловили впевненість, що журналістів у Мишев покликали опоненти, щоб їх обстрілювати.

Загалом село поділилося на дві групи — «вони» і «вони». Здебільшого так називали одне одного православні.

Матушка Марія каже, що чиновники пропонували їй з отцем Іваном виїхати із села.

У дерев'яній хатині, де нині відбуваються богослужіння, хоч і прохолодно, втім, на голову нічого не капає.

Закінчення. Початок на с. 4

Я особисто їх не бачила, але скрізь кажуть, що це не легально, на наш код зроблені. І наша церква якось раптом стала недіючою, і священник вже не має права до церкви, і люди не мають. Ворожнеча, сварки. Куди ми тільки не зверталися... Врешті поліція не витримала і «опечатала» храм — ні вам, ні нам.

Отець ВАСИЛЬ, благочинний Володимир-Волинського району ПЦУ:

— Ми бачимо, що вони проповідують: що сьогодні на Сході війни нема, що вона — братовбивча, що там немає російських військ, що це ми натворили тих чудес і того горя. Тому ми ніяк не можемо допустити, щоб тут, на Заході України, розпочалася друга агресія. Бо там, на Донбасі, московські попи не навчали любити Україну, не навчали рідного слова, а казали, що ми — меншовартісні, а Росія для нас — цар і бог, тому вони закликали ворога. Багато московських попів кричали, що Путін правильно зробив би, якби пішов на Захід, він би завоював тоді всю Україну. Тут люди слухали цю брехню, і коли Українська церква отримала Томос (вони й далі не хочуть нас визнавати, інші церкви визнають, а в ріднім краю вони кричать, що ми розкошники і неправдиво отримали цей документ), громада від'єдналася. Всі документи на право користування цим храмом є,

але Московський патріархат не впускає нас.

Віра ДУБИНЮК, вірянка УПЦ (МП):

— Тобто нашу церкву захопили. Наче ви прийшли в мою хату, зробили документи і забрали її.

Матушка МАРІЯ, вірянка УПЦ (МП):

— Нас є більшість, де той закон, що має бути 2/3 вірян... Коли ми зробили збори, нас було більше як 2/3.

Валентина ГУМЕНЮК, вірянка ПЦУ:

— Ми просили свого батюшку Івана, у болоті на коліна ставали, щоб він разом з усіма перейшов у Православну церкву України. Нас тут є більшість, вони хоч кажуть інше, але збирають людей з усіх навколишніх сіл.

Володимир ГУМЕНЮК, вірянин ПЦУ:

— Нас у три рази більше, ніж зараз зібралось біля церкви. Але є старі люди, їм важко стояти на холоді, а в церкві можна на лавочці присісти.

Галина КОШЛАТА, вірянка УПЦ (МП):

— Сказали описати все, що є в церкві. Яке вони мають право описувати? Там кожна людина щось купила за свої гроші...

Матушка МАРІЯ, вірянка УПЦ (МП):

— Тим паче з їхнього боку ніхто нічого майже не давав.

Отець ІВАН, священник УПЦ (МП):

— Вони в церкву не ходили, комуністи...

Володимир ГУМЕНЮК, вірянин ПЦУ:

— Кошти, які здавали люди, забрав батюшка. Двадцятку розігнали, звіту ніякого не було. Ремонту в церкві не проведено. Вагонкою оббили її всередині, цегла пріє, підлога провалилася.

«ХАЙ КРАЩЕ ЛЮДИ МОЛЯТЬСЯ, НІЖ МАЮТЬ ПРОКЛИНАТИ ОДНЕ ОДНОГО»

— Як ви бачите вирішення цього конфлікту?

Матушка МАРІЯ, вірянка УПЦ (МП):

— Нехай вони нам повернуть нашу церкву.

Галина КОШЛАТА, вірянка УПЦ (МП):

— Вони нам погрожують, називають всяко — сепаратистами, москалями, дітям у школі погрожують.

Віра ДУБИНЮК, вірянка УПЦ (МП):

— На Майдан гроші давали, їздили, а тепер нас називають сепаратистами.

Хтось із гурту вірян УПЦ (МП):

— У мене діди в «бандерах» були, які ми сепаратисти?

Володимир ГУМЕНЮК, вірянин ПЦУ:

— На Миколая в нас була відправа. Директорка школи робить у цей час батьківські збори, вона придерлася, чого дітей послали під церкву. Вчителі бояться. Навіть були факти мстивості батьків через дітей.

Валентина ГУМЕНЮК, вірянка ПЦУ:

— Як так можна? Щоб сьогодні зі сходів взяти і жбурнути жінку?! А ми їх і пальцем не зачепили...

— А ви б погодилися на мирне співіснування з іншою конфесією і в одному храмі?

Отець ІВАН, священник УПЦ (МП) і декілька вірян:

— Ні!

Матушка МАРІЯ, вірянка УПЦ (МП):

— А закон тільки для одних діє, для інших — ні?

Галина КОШЛАТА, вірянка УПЦ (МП):

— Якщо ми підемо з ними в храм: сьогодні службу відправимо, а наступної неділі вони свої замки поставлять, нас виженуть.

Матушка МАРІЯ, вірянка УПЦ (МП):

— Це не ті люди, з якими можна про щось домовлятися.

Отець ВАСИЛЬ, благочинний Володимир-Волинського району ПЦУ:

— Ми за почерговість. Я просив: не можна, щоб люди ворогували... Кажу: «Отче Іване, ви з 8:00 до 12:00, я з 12:00 відслужу. Хай краще люди моляться, ніж мають проклинати один одного. — «Ні! Закрити церкву!» Всі, хто з ним був, проголосували, щоб церкву закрити... ■

Відео із конфлікту у Мишеві — на сайті volyn.com.ua.

Православні, які зібралися під церквою, просили в Бога, щоб подав мудрість тим, хто ще молиться за предстоятеля Російської православної церкви Кирила, який благословляє своїх воїнів на вбивство українців.

■ **Ростить здорові!**

«Під ялинку» — дев'ять дівчаток і лише один хлопчик

Такий «урожай» новонароджених 1 січня у Луцьку

Катерина ЗУБЧУК

Зазвичай, готуючи перший номер газети у році, що настав, ми телефонували в один медичний заклад — Луцький клінічний пологовий будинок, а цього разу — ще й у Волинський обласний перинатальний центр, який було відкрито минулого літа.

Саме тут світ побачила перша дитина 2020-го. Як розповів медичний директор

Фото img.tsn.ua.

з неонатології перинатального центру Микола Гнатів, коли минуло 40 хвилин нового року, народилася дівчинка.

Породілля — Ірина Антоніна із села Підгайці Луцького району. Вона стала мамою донечки-первістка. За сло-

вами Миколи Миколайовича, у новорічну ніч більше не було поповнення. А ось удень 1 січня з'явилося ще троє немовлят — дві дівчинки і один хлопчик.

Хлопчик виявився єдиним у Луцьку. Адже у клінічному пологовому будинку обласного центру у новорічну ніч народилося троє дівчаток і в перший день нового року стільки ж.

Медичний директор з неонатології цього медичного закладу Олена Курак розповіла, що о 2.20 ночі на світ з'явилася донька лучанки Вікторії Мучак.

Кажуть, коли народжуються дівчатка, то буде мир. Дай Бог, він настане в цьому році в нашій країні. ■

Цифри Факти

1 січня лучани вшанували ідеолога українського націоналістичного руху Степана Бандеру з нагоди 111-ї річниці від дня його народження.

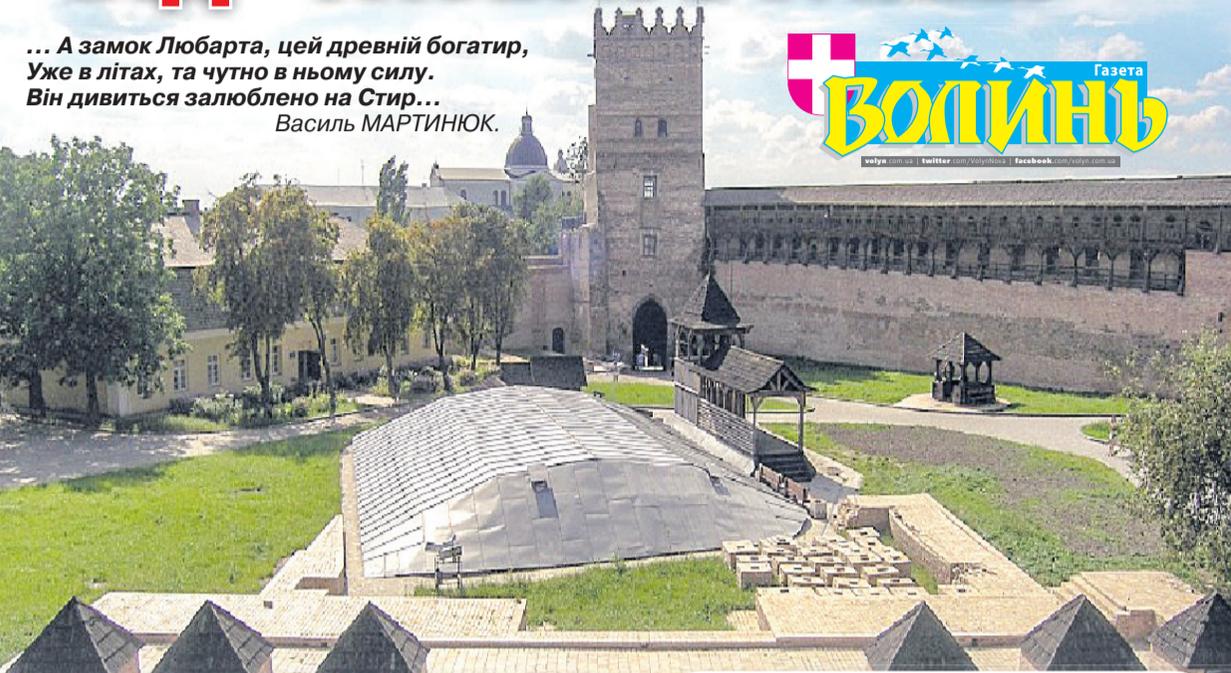
Громадське віче провели на місці, де планують спорудити пам'ятник голові проводу Організації українських націоналістів. Під час заходу помолилися за всіх загиблих борців за незалежність і територіальну цілісність України.

Лучанина, який стрибав на даху автомобіля та намагався пошкодити інші транспортні засоби поруч, затримали патрульні. Про хулігана на вулиці Гордіюк повідомив очевидець. 28-річного чоловіка доставили у міський відділок та оформили необхідні адмінматеріали. Він відмовився компенсувати завдані збитки, оцінені приблизно у 18 тисяч гривень, тож потерпілий вимагатиме відшкодування через суд.

У Центральному парку культури та відпочинку імені Лесі Українки у новорічну ніч вандалі понищили лавки та смітники. Інспектори муніципальної варти виявили їх в одному з каналів, дістали з водойми та поставили на свої місця. Крім того, було пошкоджено дві лавки: зламано ніжки та дошку.

З ЛЮБОВ'Ю ІЗ ЛУЦЬКА ВІД «ГАЗЕТИ ВОЛИНЬ»

... А замок Любарта, цей древній богатир,
Уже в літах, та чутно в ньому силу.
Він дивиться залюблено на Стир...
Василь МАРТИНЮК.

Лук. Zamek i rzeka Styr. - Schloß u. Fluß Styr.

Древній Лучеськ вражав колись — вражає й сьогодні!

2020

Січень	Лютий	Березень	Квітень	Травень	Червень
пн 6 13 20 27	пн 3 10 17 24	пн 2 9 16 23 30	пн 6 13 20 27	пн 4 11 18 25	пн 1 8 15 22 29
вт 7 14 21 28	вт 4 11 18 25	вт 3 10 17 24 31	вт 7 14 21 28	вт 5 12 19 26	вт 2 9 16 23 30
ср 1 8 15 22 29	ср 5 12 19 26	ср 4 11 18 25	ср 1 8 15 22 29	ср 6 13 20 27	ср 3 10 17 24
чт 2 9 16 23 30	чт 6 13 20 27	чт 5 12 19 26	чт 2 9 16 23 30	чт 7 14 21 28	чт 4 11 18 25
пт 3 10 17 24 31	пт 7 14 21 28	пт 6 13 20 27	пт 3 10 17 24	пт 1 8 15 22 29	пт 5 12 19 26
сб 4 11 18 25	сб 1 8 15 22 29	сб 7 14 21 28	сб 4 11 18 25	сб 2 9 16 23 30	сб 6 13 20 27
нд 5 12 19 26	нд 2 9 16 23	нд 1 8 15 22 29	нд 5 12 19 26	нд 3 10 17 24 31	нд 7 14 21 28
Липень	Серпень	Вересень	Жовтень	Листопад	Грудень
пн 6 13 20 27	пн 3 10 17 24 31	пн 7 14 21 28	пн 5 12 19 26	пн 2 9 16 23 30	пн 7 14 21 28
вт 7 14 21 28	вт 4 11 18 25	вт 1 8 15 22 29	вт 6 13 20 27	вт 3 10 17 24	вт 1 8 15 22 29
ср 1 8 15 22 29	ср 5 12 19 26	ср 2 9 16 23 30	ср 7 14 21 28	ср 4 11 18 25	ср 2 9 16 23 30
чт 2 9 16 23 30	чт 6 13 20 27	чт 3 10 17 24	чт 1 8 15 22 29	чт 5 12 19 26	чт 3 10 17 24 31
пт 3 10 17 24 31	пт 7 14 21 28	пт 4 11 18 25	пт 2 9 16 23 30	пт 6 13 20 27	пт 4 11 18 25
сб 4 11 18 25	сб 1 8 15 22 29	сб 5 12 19 26	сб 3 10 17 24 31	сб 7 14 21 28	сб 5 12 19 26
нд 5 12 19 26	нд 2 9 16 23 30	нд 6 13 20 27	нд 4 11 18 25	нд 1 8 15 22 29	нд 6 13 20 27

Цікава Читанка для всіх ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

ГАЗЕТА на вихідні **корисні поради**

Двічі на тиждень Індекс: 30000 **Тижневик** Індекс: 60304 **Місячник** Індекс: 60780 **Місячник** Індекс: 60779

volyn.com.ua

У номер!
НА РІВНЕНЩИНІ
ЗАСТРЕЛИЛИ МИСЛИВЦЯ

Повідомлення про цю подію надійшло до поліції 1 січня об 11-й годині 40 хвилин

Попередня версія загибелі єгеря — нещасний випадок.

Валентин СТАВСЬКИЙ

Слідчо-оперативна група встановила, що в лісовому масиві поблизу села Яринівка Сарненського району від пострілу з мисливської рушниці загинув 55-річний єгер. Медики на місці констатували смерть чоловіка.

Відомості за цим фактом внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за попередньою кваліфікацією частини 1 статті 119 Кримінального кодексу України (вбивство з необережності).

Наразі усі обставини цієї надзвичайної події з'ясовують відповідні служби.

У застреленого мисливця залишилася мати, яка перед тим поховала сина-«чорнобильця».

Попередня версія загибелі єгеря — нещасний випадок, повідомляє відділ комунікації головного управління Національної поліції у Рівненській області. ■

У ПОМІШКАННЯ НОВОВОЛИНЦІВ ЗАЛЕТІЛА... РАКЕТА

1 січня о 5-й ранку в будинку керівниці одного із банків прогрімів вибух

Пробита картина — ось результат чийось забав.

Мирослава КОЗЮПА

«Салют» пробив металопластикове вікно і пошкодив стіни та майно в оселі. «Вибух, димова завіса, вогонь, понівечені речі... Найстрашніше — заплакані діти. Правоохоронці кажуть, що сигнальна ракета, схоже, бойова!» — повідомила Івана Пиварюнас у фейсбуці.

При цьому жінка допускає, що ситуація — це «прикра випадковість». «Порядна людина думає про скоєне. Чекаю з вибаченнями», — написала постраждала.

У коментарях користувачі зауважують, що цієї ночі мешканці міста і біля ялинки бездумно кидали одне одному петарди під ноги, не замислюючись про безпеку. ■

Наступний номер «Волині» вийде у четвер, 9 січня.

Газета ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск **ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович**

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Примальня 72-38-94

Заступники головного редактора
Уліцький Василь Михайлович 72-39-89
Світлівська Галина Йосипівна 72-20-07
Рузак Петро Макарович 72-38-94
Римар Микола Анатолійович 72-38-94
Наушук Сергій Васильович 72-51-02
Відповідальний секретар
Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02
Заступники відповідального секретаря
Харчук Олена Андріївна 72-06-66
Місюк Олена Миколаївна 72-06-66
Головний бухгалтер
Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний художній редактор
Міщук Олександр Ярославович 72-06-66
Місцевого самоврядування і сільського життя
Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02
Інформації
Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21
Економіки
Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78
Освіти і культури
Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94

Реклами і маркетингу
Борох Сергій Іванович 77-07-70
Листів і зв'язків із читачами
Криштоф Олег Степанович 72-51-02
Приватних оголошень
Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32
Спеціальні кореспонденти
Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94
Фотокореспондент
Філюк Олександр Миколайович 72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000

Регстраційний номер ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. <http://a-print.com.ua>

Тижневий тираж 50005. Замовлення №1057.